

26. nedeľa v období cez rok A

1. október 2023

Mt 21, 28 – 32

Milé sestry a bratia v Kristovi

Veľkú časť Matúšovho evanjelia tvoria Ježišove podobenstvá o božom kráľovstve. Ježišova ponuka božieho kráľovstva prevýšila aj zmluvu, ktorú Boh uzavrel s Izraelom. Veď zmluva v sebe skrýva riziko čisto vonkajšieho zachovania. Práve riziko vonkajškoveho zachovania zmluvy, zákona Ježiš pripomínal farizejom a zákonníkom, ale táto argumentácia pre nich predstavovala problém.

Izraeliti po stáročia kráčali v ústrety naplneniu svojho života práve cestou zachovávanía zákona. Popri tom ale zároveň čakali na Mesiáša, ktorý mal naplniť ich očakávania, zavrieť spásu. Ježišov príchod ich ale postavil pred drámu. Mali inú predstavu Mesiáša, očakávali skôr silného vodcu, ktorý ich bez námahy privedie k naplneniu prisľúbení. A tak práve tí, ktorí sa pokladali za strážcov nábožnosti, zákona a poriadku, ktorí sa spoliehali, že celý život slúžia Bohu a strážia jeho nariadenia, nakoniec Ježišovo pozvanie odmietli. Pretože ono prišlo v inej podobe, s inými požiadavkami. Napriek tomu, že po stáročia Bohu hovorili svoje áno, sa rozhodujúcej chvíli zachovali naopak - neprijali Ježišovo pozvanie k plnšiemu životu.

Ježišova ponuka, ktorá bola adresovaná všetkým na prekvapenie oslovila tých druhých. Oslovila hriešnikov, ktorí boli od Boha ďalej a z lepšej spoločnosti boli už vylúčení. No práve oni boli nespokojní s doterajším životom. Hoci Bohu dlho odporovali, v rozhodujúcej chvíli práve oni povedali Bohu svoje áno. A nielen slovne: oni sa aj menili, naprávali svoje životy. Táto premena oboch skupín predstavovala veľkú drámu. A ona, sa aj keď v trochu inej podobe, môže opakovať aj neskôr, veď je zakorenená v samotnom živote. Ježiš chce premeniť aj náš život. Chce zapustiť korene v našom srdci, v našom vnútri - osloviť našu dušu.

Život je dynamický, podlieha zmenám. Nemôžeme sa spoliehať na to, že obhajujeme spravodlivosť, najmä svojimi slovami. Najmä ak nám už chýba zápal pre skutočné dobro. Ak namiesto toho nástojíme na pravidlách, na zvykoch. Ak nám chýba nadšenie skutočného života, tvorivosť, ktorá vie správne rozlišovať aj v komplikovanejších situáciách. Musíme si dať pozor, aby sme aj my nezostávali len pri bráne pravidiel, ale do skutočného života už nevstúpime, ba niekedy potichu bránime vstúpiť tým druhým.

Boh aj nás v živote stavia pred nové a nové výzvy. Hoci by aj pre nás bolo pohodlnejšie, keby sme sa mohli spoľahnúť na to staré - na to, čo už vieme, čo už dokážeme. Namiesto toho sa nezriedka cítíme ako na začiatku cesty, často musíme začínať odznova. To sú ale práve tie chvíle, keď sa tríbi naša skutočná odpoveď na otázky života.

Evanjelium nám dnes pripomenulo, že život nie je otázka, na ktorú sa odpovedá slovne – nestačí len povedať áno, keď nám chýba ochota podľa toho aj konať. Život, aj božie kráľovstvo zaujímajú predovšetkým tie odpovede, ktoré dávame skutkami, svojou praxou. Naše áno životu podľa božieho kráľovstva by malo byť živé, tvorivé – tak aby z neho mohli vyrásť ozajstné skutky - život, ktorý aj iným bude poskytovať oporu, ktorý nás samotných bude viesť k tomu podstatnému.

Skúsme sa v cirkvi menej hádať o tom, kto je pravovernejší, ktorý tábor zastáva skutočné učenie cirkvi. Pri Ježišovi ale nie sú dôležité slová, ale skutky, prax. To, či naozaj vieme nastúpiť na cestu lásky, pravdy, pokoja. Svojim životom. Tak, aby sme raz aj došli do šťastného konca, ktorý nám pripomína aj náš patrón Sv. Michal, ktorý je patrónom nielen nášho kostola, ale aj ochrancom dobrého konca, ochrancom v hodine poslednej.

Viliam Arbet